

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stano za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 45

V Gorici, v sredo 8. junija 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se
na sprejemajo. Oglasil-
na računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
žea. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Rt.
vs Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Jezik in manjšina.

Znani nemški manjšinski politik dr. Camillo Morocutti, ki živi v Št. Ilju na Štajerskem, je izdal knjigo »Europa und die völkischen Minderheiten« (Evropa in narodne manjšine). Knjižico bi lahko imenovali »zlate črke o manjšinah«. Z globokim umevanjem in toplo iskrenostjo zagovarja pisatelj v svojem lepem delu pravo narodnih manjšin. Naj navedemo v naslednjem par misli, ki jih je napisal ta odlični manjšinski politik o jeziku in manjšini. Dr. Morocutti pravi med drugim:

»Duša in duh narodov se izražata v njegovem jeziku, jezik je z narodom bistveno spojen. V njem odseva bistvo naroda, njegovo duševno življenje. Zato mora biti materni jezik pravemu narodnjaku kot nekaj narodno-večnega svet. Ravno zato pa mora biti resnemu in vestnemu človeku tudi materni jezik vsakega drugega človeka spoštovana vredn.

Narodnostni boj večinskih narodov se obrača v prvi vrsti proti jeziku manjšinskih narodov, v javnem življenju, v šoli, v cerkvi, v narodu. S tem pa večinski narod jemlje ugled svojemu lastnemu maternemu jeziku. Le če bo užival jezik manjšine vse pravice večinskega, le tedaj se bo manjšinski narod prostovoljno naučil jezika večine, ga bo prostovoljno rabil in spoštoval. Z vsiljivim širjenjem večin-

skega jezika se doseže k večjemu to, da se manjšina bori proti večini z njenimi lastnimi jezikovnimi sredstvi.

Varstvo jezika je varstvo duše, je varstvo kulture in je prva in najodličnejša zahteva vsake resnične in pravične manjšinske zaščite. Narod, ki je razžaljen v svojem jeziku, je razžaljen v svoji duši. Kdor skuša zatreti materni jezik manjšinskega naroda, se je dotaknil najsvetejšega. Pomagati more le politično in pravno enako ocenjevanje vseh evropskih jezikov, le vsestranska, vseevropska jezikovna zaščita.

Proti nacionalizmu vladajočih narodov se ne bo noben pameten manjšinski politik boril s sredstvi obupanega nacionalizma, temveč z močnejšo politiko duha in kulture, s pomirjevalno in spravljivo politiko.

K tem Morocuttijevim besedam dostavljamo samo: cilj vsega našega političnega delovanja je bil in bo ostal tudi v bodoče: ohraniti slovenski narod zdrav in pošten na svoji rodni grudi v mirnem in plodnem sožitju s sodržavljani druge narodnosti. Želimo samo prav iskreno, da bi ta lepa misel našla umevanje in vpoštevanje tudi v vseh merodajnih krogih, kajti potem bi odpadlo mnogo nepotrebnega trenja in marsikatera neprijetnost.

Kaj se godi po svetu?

Kakor se v vsakem večjem političnem sporu opredelijo države za eno ali drugo stranko, tako so se tudi v pričujoči siloviti borbi med Rusijo in Anglijo države odločile. To se sicer ni javno razglasilo, marveč podzavestno in na tiho. Slednja izmed evropskih držav, pa tudi izven Evrope ima brez števila globalnih sil, ki tirajo politiko v gotovo smer. Tu ni tolikanj odločujoče vrhovno načelno vprašanje: z boljševo Rusijo za novo gospodarsko in družabno tvorbo ali z Anglijo, predstavnico starega družabnega reda. Ne, ta načelna borba je prihranjena poznejšim časom, danes odločujejo v politiki še zmeraj trenutna vprašanja moči, državne varnosti, gospodarske koristi. Zato so se močne državne zvezice, ki so se storile po vojni razdružile in se vstvarjajo nove. Zelo težko je danes reči, kako bi si stale nasproti države v prihodnji svetovni vojni, kateri nasproti evropska politika prav bodro jadra. Naši braveri že vsi vedo, da obstoji danes vsaj še enkrat toliko raznih sporov in sporčkov kot ob izbruhu vojne. Glavni je borba med Anglijo in Rusijo v Evropi in na Kitajskem, napetost med severno in južno Ameriko, nekaj tli tudi med Ameriko in Japonom, porenjsko vprašanje, albanski spor, ogrska želja po obnovi monarhije, revolucionarnost v Grčiji in na pirenejskem polotoku, razne samovlade in vrhu vsega še vprašanje 40 milijonov narodni manjšin. Vse te rane bi moral izlečiti, kdor hoče ustvariti evropski mir.

Ali vanj ne verujejo niti sami roditelji »locarnskega duha« in gledajo s skrbjo v bodočnost.

Beneševe zaupne izjave.

Sam zunanji minister češkoslovaške republike dr. Beneš je podal izjave, ki kažejo novo grupacijo sil. Tam v začetku maja je pozval zunanji minister 15 čeških novinarjev k sebi. Ker jih je smatral za molčeče in zaupne ljudi, jim je več povedal v svojem govoru o zunanjem političnem položaju, kot imajo ministri navado. Beneš se pa tudi sam dobro zaveda, koliko mu koristi češki tisk, če podpira njegovo zunanjo politiko. Zato je omenjeni petnajstorici dal tudi navodila, kako naj pišejo o svetovnem političnem položaju. Kljub strogi zaupnosti je pa le nekaj prišlo v javnost. Sicer je praški uradni tiskovni urad to pozneje zanikal, kar je moral storiti zastran prizadevitih držav, a izjave drja Beneša so kljub temu resnične. On je izjavil, da v resnici sploh ne obstoji več tista skupina držav, ki se je nazivala »Velika antanta«. Prav tako se je zgubila tudi razlika med zmagovalci in premaganimi državami. Države so se po njegovem mnenju razdelile ob angleško-ruskem sporu v dva tabora: Anglija in Italija sta na eni strani, dočim Francija in Nemčija na tiho ali vsaj s svojo nevtralnostjo podpirata Rusijo.

Za enkrat bi tako razlikovanje bilo nemara še preuranjeno, posebno še z ozirom na Francijo.

Obris svetovno političnega položaja.

Dajmo si raje na podlagi trenutnega političnega položaja ogledati smer zunanje politike poedinih držav. Kakor smo že rekli zgoraj, nasprotstva med državama najbolj odločujejo tok zunanje politike.

Najbolj pereče nasprotstvo je danes med Anglijo in Rusijo, ki hoče omajati britanski svetovni položaj.

V območje britanske zunanje politične zasnove vleče Italijo. Sem spada tudi Madžarska, ki se predbodro zaveda, da ji njeni sosedje ne bodo pomagali do vresničenja njenih monarhističnih želj.

Proti Rusiji bi se opredelila prav gotovo še Romunija, ker se boji, da ne bi kozaki lepega dne vdrli v Besarabijo. Zato tudi sili, naj še Japonska podpiše besarabski protokol, ki prisoja Besarabijo za večne čase Romuniji. Italija je to podpisala v prav slovesni obliki.

Bolgarska je nekaj časa omahovala med britsko-italijansko politično zasnovo in med nasprotno. K temu je v prvi vrsti pripomogel strah pred boljševoizmom in pa vneto delovanje italijanskih organizacij v notranjosti dežele. Po zadnjih volitvah pa prihajajo iz Sofije zmeraj bolj glasni glasovi po politični zvezi z Jugoslavijo. Politika pravega sosodstva in plemenske enakosti bo prav gotovo tudi ob Marici zmagala.

Grška je v neprestanem strahu zaradi Soluna, na katerega Jugoslavija vsled naravne lege teži. Zato bo Grčija skoraj stalno v nasprotnem taboru nego Jugoslavija.

Najbolj važno vprašanje trenutnega položaja je pa, kam se obračata Francija in Nemčija. Na vzhod ali zapad?

Ne da se vtajiti, da se Nemčija prijazno obnaša proti Rusiji. Toda to le zato, da od Anglije in Francije čim več iztisne v svojo korist. Ima torej prav močne karte v rokah. Čez drn in strn pa Nemčija noče za Rusijo.

Približno enako vlogo kot Nemčija igra v svetovni politiki danes tudi Francija. Že z Nemčijo jo veže le tako prijateljstvo kot ga Hrvat zove ko pravi, da »ljube se kroz kamiš.« Porenje in francoski imperalizem mora prej odpasti predno bosta ti državi postali zaveznici. Z angleško politično zasnovo pa noče Francija imeti opravka, ker se križajo načrti Angležev in Francozov glede nadvlade nad Sredozemskim morjem. Od tod tudi različno nazoranje obeh tekmovalk glede razorožitve na morju. Iz italijanskega časopisja smo pa poučeni o vzrokih italijansko-francoskih nesoglasij. Francija in njeni zavezniki v Mali antanti računajoč tudi Poljsko so v protiangleškem taboru, a ne še v ruskem.

Podobno, samo v obratnem smislu, je pa z baltičkimi državami in Finsko. Boje se ruskega vpada, a se kljub temu nočejo pustiti izrabititi za angleški strelski jarek proti rdeči armadi.

V Aziji in Ameriki.

Zdi se, da se danes svetovno politični položaj odločuje na azijskih in ameriških tleh. Afrika in Avstralija ne prideta v poštev, ker ni v njih samostojnih državnih tvorb.

Če je Francija v Evropi nekako nevtralna, je pa na Kitajskem odločna nasprotnica angleške politike. Tam hodi Francija svojo pot in noče Angležem pomagati. Da, čestokrat se jim še škodoželjno smeje.

Prav tako so Anglijo izdale na kitajskih tleh Zedinjene države severne Amerike. Washington se ne pusti zapeljati, da bi poslal na Ki-

tajsko svoje čete pomagat reševati »evropsko civilizacijo pred rmenimi barbari« s čemer opravičuje angleški trgovec svojo osvojevalno politiko na vzhodu.

Svoja posebna pota hodi v kitajskem sporu tudi Japonska. Ona čaka, pripravljena je sklepiti pogodbe i z Rusijo i z Anglijo, kakor se bo moč obrnila. Taka politika čakanja je Japonski prinesla toliko dobička v svetovni vojni.

Vsled prepira v nacionalistični Kuomintang stranki sta se osnovali dve južno kitajski vladi; ena je v Hankavu pod Tšenom in Borodinom, zmerna pod Čangkjajekom v Nankingu. Prva je odločno na ruski strani. Toda tudi zmerno krilo bo bržkone kmalu spet našlo pot pod rusko streho.

Prav v ozkih zvezah z Moskvo sta pa gotovo Turčija in Perzija. Ti dve državi ogroža britanski pohlep, zato iščeta zaščite pri Moskvi.

To bi bil obris zunanje političnega položaja, kakor se kaže danes. Toda ni izključeno, da se že v par dneh spremeni zlasti angleško držanje. London bo zapustil pota, ki se križajo z evropskimi državami, da bo le rešil svoje svetovno prvenstvo na vzhodu. Ta namen je tudi imelo povabilo iz Londona francoskemu predsedniku Doumerguju, naj si pride ogledat angleško prestolico.

Velesile se pripravljajo k odločilni tekmi za prvenstvo v svetovni politiki. Najbližja prihodnost bo pokazala, kdo bo prvi prišel do cilja.

Okno v svet.

Zaprti dragoman.

V Albaniji se je spet nekaj novega skuhalo. Albanci so zaprli pod pretvezo vohunstva tolmača (dragomana) na jugoslovanskem konzulatu v Tirani Gjuraškovića. Na zahtevo Belgrada ga niso hoteli spustiti. Zato je jugoslovanska vlada prekinila diplomatske stike z Albanijo. Tam doli v tistem kotlu bo vrel, dokler ne bo skipelo.

Boji na Kitajskem.

Južne čete pod Čangkjajekom prodirajo na celi črti proti severnemu maršalu Tsang-tso-linu. Računajo, da bo Peking kmalu padel v roke nacionalističnih čet, ker je udaril Tsang-tso-linu v hrbet tudi general Feng. Ko bodo nacionalisti pokorili sever, bodo uredili medsebojne račune. Kot je znano so na smrt skregani radikalni nacionalci v Nankingu in Čangkjajsek, ki kaže bolj zmerne barve.

Nemiri na Grškem.

V Grčiji pričakujejo nove revolucije. Vlada hoče namreč sprejeti v službo več častnikov monarhistov. Republikanski krogi se pa tej nameri z vso silo upirajo. Bajeta general Plastiras in Venizelos začela z novo revolucijo.

Spor na delavski konferenci.

Na mednarodnem delavskem zborovanju v Ženevi je prišlo do ostrih sporov med italijansko delegacijo in zastopniki socialistične internacionale. Posebno ostro je prijemal Jouhaux Rossonija, načelnika italijanske delegacije in zahteval, naj se njegov mandat ne oodbri. Vendar so pri glasovanju priznali Rossonijev mandat, ki zastopa fašistovske sindikate.

Vremška dolina.

Čeravno stalno čitam »Goriško Stražo«, vendar se ne spominjam, da bi bil bral v njej dopis iz našega kraja. Človek bi mislil, da se nam Bog ve kako dobro godi, toda motil bi se. Pred nekaj leti smo imeli pri nas cvetoče vinograde. Trtoreja nam je dajala lepe dohodke, saj smo z vinom, ki smo ga pridelali, zalagali celo Reško dolino. Sedaj je vse drugače. Vina pridelamo malo in še to malenkost je treba trikrat zaslužiti, ker je s trtami došti dela. Ko pa je čas vino prodati, ga ne moreš spraviti v denar. Domači gostilničarji ga ne marajo kupiti, ker jim fabricirana godla da več dobička. Če pa pivci tožijo radi slabega vina, jim to ne dela posebnih skrbi. Saj v nedeljo zahrešči harmonika v eni ali drugi gostilni in mladina se gre vrtet in nosi gostilničarju zadnje lirce. Pa ne samo mladina, tudi mnogi možje so udani zapravljanju in ni čuda, če tar-najo mamice, da ni denarja, da je treba hoditi v prodajalno na kredo.

Kmetije tako ne more iti naprej! Kmetije so začele zadnje časa, žali Bog, propadati. Poprimimo se resnga dela in pomagajmo si z združenimi močmi. V nedeljo 22. maja je imel tukaj pri farni cerkvi inž. Rustja predavanje o mlekarstvu. Opisal nam je na široko, kako bi se dala pri nas ustanoviti cvetoča zadružna mlekarna. Sledimo temu pozivu. Pri predavanju je bilo veliko ljudi in videti je, da se mnogi za stvar, ki bi bila velikega gospodarskega pomena, zelo zanimajo. Začetek bo mogoče težaven, toda to nas ne sme plašiti. Združimo se, kajti v zadružništvu je moč.

Dopisnikom o novih zvonovih.

(Iv. M—a.)

V zgodovini naših cerkv. zvonov nimamo dobe, ki bi bila tako važna kot je sedanji povojni čas; saj niso naše cerkve v kratkem razdobju šestih let še nikdar prejele toliko novih zvonov kot v tem desetletju. Žal, da to število predaleč zaostaja za številom, potrebnim, da se zopet napolnijo še mnogi prazni zvoniki. Seveda je to napolnjevanje mnogo prepočasno našemu dobremu ljudstvu, ki je s tako gorko ljubeznijo navezano na svoje zvonске prijatelje, katerih izguba v vojni mu je bila med najhujšimi udarci. S solzami v očeh so zapuščali naši ubogi ljudje svoje domovje, svojo rodno zemljo, s solzami v očeh so tudi gledali, kako so jim vojaki metali iz zvonikov toli priljubljene zvonove.

Ni čuda torej, da zavlada v naših cerkv. občinah nepopisno veselje, ko se približa dan prihoda novih zvonov, da nastane med župljani pravo tekmovanje, kdo več pripomore k slovesnemu sprejemu novih zvonских došlecev. Prav naravno je torej, da ne morejo iti molče mimo tega veselja tudi domači časniški dopisniki.

In kdo bi ne bil teh dopisov vesel! Vendar pa ta naloga ni tako lahka. Pisati o predmetu, ki ga temeljito ne poznam, niti prav ne razumem, je kočljiva zadeva. To čuti jo nehote tudi dopisniki sami, vidi se na razpotju dveh poti: hvale in graje. Izberejo si seveda prvo, ki je bolj ljuba in bolj varna; ljuba, ker nas prirojeno samoljubje že sili hvaliti, kar je domačega, varna, ker smo gotovi, da nam ne bo nihče ugovarjal, če ga hvalimo. In tako so ti dopisi polni le hvale. Dopisniki pa, nezmožni pravih hvalnih argumentov, se zatekajo k splošnim izrazom, v katerih splošnosti se bistvo popolnoma izgublja. Zato čitamo vedno iste fraze (puhlice): ubrano zvonjenje, srebrno čisti, polni glasovi, prijetno donenje, častitanje in (celo) hvala zvonarju za lep uspeh itd. To pa zvonoznanstvu tako malo koristi kot vedi popis ali

ocena knjige, o katere vsebini se nič ne zve, pač pa tem več in obširneje o nje (knjige) zunanji obliki, vezi in velikosti, obsegu in lepoti opreme, umetni izdelavi platnic itd.

Tako prazno govoričenje bi na vse zadnje ne bilo nič slabega, če bi ne bilo škodljivo. To nezasluženo in neresnično hvalisanje se bere kot gola istina tudi v drugih občinah, ki stoje pred nabavo novih zvonov ter se s tem zapeljujejo in napeljujejo v zvonarno, iz katere izhajajo vse drugo kot te hvale vredni zvonovi. Zato bi bilo dobro, da bi tako ocenjevanje zvonov prenehalo. Res, da imajo taki ocenjevalci le dobro voljo, stvari koristiti, toda sama dobra volja brez potrebnega znanja ne zadostuje. Slušni okus za lepoto glasov je nezanesljiv voditelj; kar je tebi krasno, ni meni lepo. Tu je treba česa bolj stvarnega in to nam daje bistvo zvoná samega kot sestave delnih glasov, tako krepkih in nekaterih tudi s prostim ušesom slišnih kakor nam jih ne nudi noben drugi glasbeni instrument.

Glas zvoná ni enovit, ampak sestavljen iz celega zvezka zvokov, ki se medsebojno dopolnjujejo in izpolnjujejo, da predstavljajo našemu ušesu lepo, dobro urejeno harmonijo. Teh zvokov, ki jih zovemo delne ali alikvotne glasove, pa ni dala zvonu narava. Po naravi bi se oglašali ti glasovi v tako zoprnem nesoglasju, da bi jih naše uho ne moglo prenašati. Zasluga človeka je, da je primerno lepoglasju izpremenil te glasove ter jih uredil v lep harmonični sklad. To je dosel s postopnim stoletja trajajočim izpreminjevanjem oblike in različne debelosti okrilja. To postopno glasovnoboljšanje zvoná je dokazalo, da napreduje splošna dobrota in lepota glasu v isti meri kot se približujejo delni glasovi popolni harmoniji ali z drugo besedo, da zavisijo glasovna vrednost zvoná le od harmoničnega soglasja delnih glasov. Ni torej prav, da ocenjuje mo dobroto zvoná po svojem nezanesljivem slušnem okusu. Ocenjevanje mora temveč dognati, ali vsebuje zvon delne glasove v harmoničnem skladu. To pa ugotavlja poseben kromatični instrument. Kdor ga nima, ta naj torej ne govori ali piše o dobroti zvonil.

Krajevni dopisniki ne pridejo tudi brez tega v zadrego za snov. Prihod zvonov, ozaljšanje na vozovih, sprejem pri častnem spremstvu, posvečenje in navzočnost botrinstva, lepota liva (ne štediti z grajo, če je zvon piljen ali celo izsekani!), natančnost napisov, okraskov, slik, dviganje v zvonik, veselo pritrkanje itd. V tem imajo domači dopisniki dovolj snovi za svoje dopise.

Oj ta vojaški boben!

Slovenski fantje-vojaki pri 3. topničarskem polku v Bologni pošiljajo vroče pozdrave najprvo naši »Goriški Straži«, ki nam prinaša mnogo novic iz naših rodnih krajev. — Tople pozdrave pošiljamo svojim staršem, sestram, bratom, fantom ter posebno pa našim nezvestim dekletom. Saj je že preteklo veliko časa, odkar se nismo oglašili, sedaj pa ko se bliža čas za domov, bomo kmalu zapeli: »Kd boš pa domov prišel, pridi mi povedat, da Ti bom pomagala punčelček razvezati!« — Kleč Ivan, Grahovo; Drufovka Vladimir, Števerjan; Komel Pavel, Solkan; Živec Franc, Svino pri Kobaridu; Filipčič Ivan, Senožec; Perjevec Peter, Selo pri Gorici; Trpin Ivan, Potoke pri Kobaridu; Gravnar Ciril, Števerjan; Sedej Ivan, Jelični vrh pri Idriji; Sušteršič Gabrijel, Gorjansko; Spazapan Jožef, Ozeljan; Bol-tar Jožef, Kanal; Stibilj Vinko, Vr-

tovin; Bizjak Rihard, Erzel. Vsi zgoraj podpisani smo letnika 1906. Enako pošiljamo tudi fantje letnika 1907. — Hladnik Feliks, Idrija; Reje Franc, Grahovo; Klavčič Stan-ko, Podgora; Stavar Jožef, Zagorje (Kras); Pahor Jožef, Brestovica; Saver Alojzij, Šempeter; Karuzo Ignac, Gabrije; Kožul Milan, Bregi; Mihel Medart, Selo; Züst Jožef, Godovič; Brožič Anton, Gor. Ze-man; Kobač Janec, Budanje; Smr-del Josip, Dobropolje; Adolf Ve-trih, Batuje; Vidav Marij, Bane; Maljevac Josip, Jelšane; Černigoj Ludvik, Bukovje; Tomšič Jožef, Postenje; Pavlin Rafael, Šempas; Švara Rudolf, Komen; Kretič Jožef, Tevče; Kerševan Marcel, Trst; Mar-telanc Marij, Šempeter, p. Gorica; Vidmar Franc, Otlica; Gostiša An-ton, Zadlog; Sibela Franc, Škrbina; Batič Viktor, Kovači; Puc Franc, Podkraj; Širca Andrej, Podkraj; Vedam Jakob, Ukovica; Hreščič Ambrož, Šempeter, p. Gorica.

Listnica uredništva.

Cerkno: Oznanilo smo prepozno prejeli. Pozdravljeni!

Rakovec, Logršče: Brez podpisa ne moremo priobčiti.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici, registrovana zadruga z neomejenim jamstvom v likvidaciji, sklicuje po podpisnem likvidacijskem odboru na dan 19. junija t. l. ob 10. uri v zadruginih uradnih prostorih v Trgovskem domu

OBČNI ZBOR

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo likvidacijskega odbora.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnih računov.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Morebitni predlogi.

Letni računi so članom na vpogled med uradnimi urami v zadruginem uradu. Posebni predlogi, o katerih želijo zadržniki, da se na občnem zboru razpravlja, se morajo naznaniiti likvidacijskemu odboru najmanj pet dni pred občnim zborom. Za slučaj nasklepčnosti občnega zbora se skliče 14 dni pozneje drug občni zbor z istim dnevnim redom, kateri sme sklepati v smislu pravil brez ozira na število zastopanih deležev.

Likvidacijski odbor.

Kmetska posojilnica v Cerknem
r. z. z neom. zav. sklicuje

OBČNI ZBOR

na nedeljo dne 12. junija 1927 ob 14. uri v lastnem uradu s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računskih zaključkov.
3. Volitev nadzorstva.
4. Raznoterosti.

V slučaju nezadostne udeležbe, se bo vršil občni zbor pol ure kasneje ob vsaki udeležbi in z istim dnevnim redom.

Načelstvo.

Izgubljeno — najdeno. Pred 14 dnevi je neka oseba našla v Gorici zlate naočnike. Kdor jih je zgubil, naj se oglasi pri upravi »Goriške Straže«.

Prodajam 30 novih panjev A.Ž. sistema na 10 satov. Cena po dogovoru. Matija Lavrenčič, št. Vid pri Vipavi.

Gospodarski odsek v Vipavi išče mojstra za zgradbo apnenice ali več po dogovoru.

Išče se učenka za trgovino na deželi z manufakturnim in kolonijskimi blagom, večša nekoliko italijanskega jezika in iz poštene družine. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Prilhanite na denarju: **BOTRI pozor!**
Raznovrstna
darila za birmo
po NAJNIŽJAH CENAH
se dobé pri domačinu
ALBERTU MARC-U
urarju in zlatarju
v Ajdovščini šte. 17
Prilhanite na Časni 1111

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafo, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Kegenhart & Haymann, vsakovrstno blago za poročenca kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! **Cene zmerne!**

Telefon št. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček. 10.533

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Stanje vložnega denarja nad 260 milijonov dinarjev

LJUBLJANA
PRESERNOVA ULICA

Stanje vložnega denarja nad 1040 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižnice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni od-

povedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Uprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prilhanke največ v naši hranilnici, ker je tu popolnoma VAREN.